

Referat - Lucian Blaga: Paradis in destramare

Poemul a fost publicat in revista Gandirea din aprilie 1926 si apoi integrat in volumul "Lauda somnului" aparut in anul 1929. "Somnul in poetica blagiana este mijlocul fecund de a surprinde esentele lumii, o poarta de integrare in spatiul increat, inteles ca univers inchis"(Marin Mincu).

Paradis in destramare are la baza motivul biblic: "Si izgonind pe Adam, l-a asezat in preajma raiului celui, din Eden si a pus heruvimi si sabie de flacara valvitoare sa pazeasca drumul spre pomul vietii".

Metaforic, poetul sugereaza destramarea mitului despre paradis, pentru ca pierderea credintei in mitul eternitatii vietii poate transforma pamantul "dintr-un sanctuar intr-o groapa, plina de starvuri; golit de povestile (miturile) care-l insuflatesc si care nu va mai fi decat un trup trist. "

Taramul mitic care paruse a fi lumea, isi pierde atributele sacre, instalandu-se sub semnul declinului. Exaltarea care-l cuprinsese pe poet in fata "corolei de minuni a lumii" lasa loc viziunilor apocaliptice si lamentatiilor in marginea unui univers cazut prada degradarii. Lumea este acum "o poveste degradata".

Din aceasta perspectiva trebuie privit insusi titlul poeziei, caci nu despre o descompunere a ordinii ceresti e vorba aici. Paradisul in destramare este insasi lumea care si-a pierdut sacralitatea.

Textul se compune din cateva secvente, in aparenta disparate, dar care, in realitate, contribuie la construirea unui tot unitar. Unitatea este data mai intai de felul cum este structurata fiecare dintre ele. in toate distingem doua feluri de valori. De o parte, se grupeaza elementele care intra in sfera de sugestie a paradisiacului: "portarul inaripat", "serafimi", "arhangheli", "porumbelul sfantului duh", "ingeri", "apa vie"; de cealalta parte, determinarile lor chemate sa sugereze destramarea paradisiului, intrarea intr-un domeniu golit de dimensiunea mitica initiala: " cotorul de spada fara de flacari", " parul nins", " ingerii goi zgribulind", " greutatea aripelor", care au devenit stanjenitoare reminiscente ale sacrului intr-un spatiu supus marii treceri.

in acest poem motivul fundamental este cel legat mai mult de a fi decat de a sti , poetul exprimand aspiratia sa la existenta absoluta, si nu la cunoasterea absoluta pentru ca " apele din fantana refuza galetile" serafimilor care alearga pe pajisti si pe ogor insetati dupa adevar.

intr-o impletire inseparabila peisajul terestru unit cu cel cosmic da o senzatie de ireal de neimplinire: "Portarul inaripat mai tine intins/ un cotor de spada fara de flacari/ Nu se lupta cu nimeni,/ dar se simte invins ". Obosit de atata cautare, poetul, identificat cu portarul inaripat care si-a pierdut sentimentul apartenentei la cosmic, se simte ajuns la limita marii treceri, deci a apusului vietii lui. in aceeasi stare de oboseala si de sfarseala se afla si arhangheli (propovaditorii doctrinelor) care " arand fara indemn/ cu pluguri de lemn,/ ... se plang/ de greutatea aripelor." Misiunea lor devine din ce in ce mai grea in momentul in care "omul" paraseste credintele mitice. Lor li se alatura porumbelul sfantului duh care "cu pliscul stinge cele din urma lumini", deci ultimele

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

sperante ale credintei intr-o viata paradisiaca, si in noaptea deplin instalata " ingerii goi/ zgribulind se culca in fan". in aceasta atmosfera sumbra se simte apropierea mortii, care capata dimensiuni apocaliptice pentru ca "paianjeni multi au umplut apa vie,/ si..odata vor putrezi ingerii sub glie ". in aceasta stare de necredinta, de tagada a vietii dincolo de moarte, de inconstienta " tarana va seca povestile (adica miturile) iar trupul va deveni trist si arid".

Sintagma " vai mie, vai tie" sugereaza generalizarea ideii poemului in legatura cu destramarea mitului despre paradis, dar si a tristetii pentru necredinta omului intr-un ideal.